

עמ"ת 14056/01/17 - מדינת ישראל נגד וודיע מנסור

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ינואר 2017

עמ"ת 14056-01-17 מדינת ישראל נ' מנסור(עציר)

לפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
העוררת מדינת ישראל

נגד המשיב וודיע מנסור (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד חנא קובטי

ב"כ המשיב - עו"ד אסף צברי- סנגוריה ציבורית

המשיב - באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' סגן הנשיא, השופט קרזבום), אשר ניתנה ביום 05/01/17 במסגרת מ"ת 9831-10-16.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 18 חודשים וכנגזר מכך נהיגה ללא פוליסת ביטוח ונהיגה ללא רישיון רכב.

המשיב נעצר ביום 30/10/16, כאשר הוא נוהג ללא רישיון ומאז הוא נמצא במעצר.

בהחלטה ראשונה שניתנה ביום 06/12/16 קבע כב' בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה (ולא הייתה מחלוקת עמוד 1

אמיתית באשר לשאלה זו), וכי קיימת עילת מעצר.

אין טענות בשלב הזה בכל הנוגע לקביעה בכל הנוגע לקיומה של עילת מעצר ואף אם היו טענות שכאלו - הרי שברי שאכן קיימת עילת מעצר, וזאת לאור מסוכנותה של העבירה ועברו התעבורתי של המשיב.

השאלה שהייתה על הפרק, הייתה האם קיימת חלופת מעצר שיכולה לאיין את המסוכנות. בהקשר זה, התקיימו כמה דיונים, נבחנו שלושה מפקחים, נבחנו שני מקומות מוצעים למעצר בית אפשרי והוכנו שלושה תסקירים של שירות המבחן למבוגרים.

בסופו של יום, ההחלטה של כב' בית המשפט קמא נשוא הערר, הייתה להורות על מעצר בית מלא בפיקוחם של שלושה מפקחים, לרבות הפקדת ערבויות כספיות.

הערר הוגש מטעם המדינה, אשר טוענת כי אין להסתפק בחלופה כפי שגובשה. המדינה מצביעה על היותו של המשיב רצידיביסט בתחום עבירות התעבורה הדומות, על כך ששניים מהמפקחים יכולים לקיים את חובת הפיקוח רק בשעות מצומצמות בכל יום, על כך שהמפקח העיקרי בעל הרשעה בעבירה דומה בעצמו, על כך שהעבירה הנוכחית בוצעה בסמוך לאחר שסיים המשיב לרצות את עונשו בגין עבירה קודמת דומה, על כך שנשקפת מסוכנות גבוהה מטעמו של המשיב, על האמור בתסקירים בכל הנוגע לאי הפנמתו את חומרת הדברים ותוך הפנייה לפסיקה רלוונטית.

המשיב, מנגד, מבקש לדחות את הערר. לשיטתו, ייתכן והחלופה אינה אופטימאלית אך היא יכולה לספק מענה הולם בנסיבות. המשיב מדגיש כי הוא נמצא במעצר בפועל כחודשיים ו-10 ימים, כי ההליך התמשך בשל הקשיים באיתור חלופה מספקת, מדגיש את מצבו המשפחתי וחברתי אשר בעטיו הוצעו המפקחים כפי שהוצעו, את העובדה ששירות המבחן אף הציע לשלב את המשיב בהליכי שיקום, את גילו ומצבו הרפואי ובמכלול -טוען כי אין מקום להתערב בהחלטתו של כב' השופט קמא.

לאחר עיון בטענות הצדדים, מצאתי כי דין הערר להידחות.

אין ספק כי עסקינן בעברייני תנועה בהיבט הרלוונטי, אשר משום מה עד עתה לא מצא לנכון להפנים את העובדה שעד אשר לא יהיה בידיו רישיון ואשר עליו מתנוסס סמל של מדינת ישראל - עליו להימנע משימוש בכלי רכב. אינני יודעת להיכן מוצא את עצמו המשיב נוהג בכל פעם ומדוע בכלל קיים בידיו רכב אם הוא גרוש, ואין אפשרות שהרכב ישמש את התא המשפחתי הקרוב, שהרי אז המסקנה הינה שרק הוא אמור לעשות שימוש ברכב, והוא יודע שהוא לא אמור לעשות שימוש שכזה.

יש לראות שיש משקל של ממש לטענת המדינה, לפיה האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי, התרחש רק כחודשיים לאחר שהמשיב סיים לתת את הדין בגין הפעם האחרונה שבה נתפס בגין עבירות דומות ואכן, כפי שגם עולה מהתסקירים של

שירות המבחן, המדובר במי שמתקשה להפנים את חומרת הדברים והוא נעדר תובנה מספיקה להשלכות של העבירות הרלוונטיות.

עם זאת, החלטת בית המשפט קמא אינה מתעלמת מהנתונים דלעיל ולשיטתי מגלמת איזון סביר בכל הנוגע לשאר הנתונים.

ראשית, יש לראות כי לחובת המשיב עבר תעבורתי בלבד, ולא פלילי, והעבר התעבורתי מתמקד בעבירות כגון נהיגה ללא רישיון, אך לא עבירות תנועה המלמדות על מסוכנותו הרבה בעודו בכבישים (וראו כי כל הפריטים בגיליון המרשם מתייחסים לנהיגה בפסילה או בעבירות דומות נגזרות, למעט עבירה אחת של אי חגירת חגורת בטיחות ועבירת חנייה).

שנית, התסקיר של שירות המבחן מיום 30/11/16 מתייחס לכך שהמשיב נוטה להתמקד במצבו כקורבן, ולא מפנים את חומרת הדברים, כך שקיים סיכון ברמה גבוהה להישנות המעשים ויחד עם זאת, מודגש בתסקיר שיש משקל לגילו של המשיב ולמצבו הבריאותי, אשר מפורט בעמוד הראשון לתסקיר (ולא נחזור על הדברים מפאת צנעת הפרט), ומצוין באותו תסקיר כי ככל שימצאו מפקחים ראויים, קיימת אפשרות להסתפק בחלופת מעצר. קריאה קפדנית של התסקיר אינה מלמדת על כך שהוא שולל הרמטית את האפשרות למצוא חלופת מעצר עם תנאים מגבילים, אלא שעיקרו של התסקיר הינו ששני המפקחים שהוצעו באותו שלב לא היו יכולים לפקח על המשיב במשך כל שעות היום אלא רק להציע מענה לגבי שעות בודדות ועל כן, אכן, המסקנה של התסקיר הראשון הייתה שאין המלצה לגבי שחרור.

שני התסקירים שלאחריו התייחסו למפקח השלישי, ופירטו את הנתונים לגביו. גם מפקח זה לא נמצא על ידי קצין המבחן, כמי שיכול למלא את המטלה, וזאת בשל העובדה כי הוא עצמו הורשע בעבירה דומה כאשר נהג כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פג. יחד עם זאת, בתסקיר האחרון מצוין כי המדובר במי שמקיים מערכת יחסים הדוקה עם המשיב, יכול להציב בפניו גבולות ברורים ומודע לתפקידו כמפקח ולמשמעויות של הפרת המחויבויות כאמור.

לכן, ואם נסכם את העולה מכל התסקירים, אזי שאין בפנינו תסקירים שמלמדים באופן ברור על כך שלא ניתן להסתפק בחלופה מעצר.

שלישית, וחשוב מזה, הינה העובדה שבית המשפט קמא שמע בעצמו את המפקחים והתרשם מהיכולת שלהם לדאוג לכך שתנאי המעצר ימולאו. הדברים חשובים במיוחד לגבי המפקח השלישי, אשר לגביו התעוררה המחלוקת העיקרית. הוא נחקר בבית המשפט, בית המשפט היה ער לכך שלחובתו עבירה כמתואר מעלה, ובכל זאת, ולמרות ההסתייגות של שירות המבחן, קבע כי הוא יכול לפקח בצורה מספקת על המשיב בנסיבות הנוכחיות.

רביעית, יש משקל לבעיות הרפואיות שמהן סובל המשיב ואף בהן יש כדי לצמצם את האפשרויות שהוא אכן ימצא לנכון להפר את התנאים, בין אם בשל שקשה לי לראות כיצד הוא מנהל את הליכי הנהיגה ובין אם בשל שהוא בוודאי שמודע היום, יותר מאשר בעבר, למשמעויות הבריאותיות הקשות שתהיינה לתקופת המאסר.

חמישית, ולסיום, המשיב נמצא במעצר כבר חודשיים ו-10 ימים, והגם שהוא כבר שהה במעצר דומה בעבר, והגם שבאותה עת הדבר לא היה הרתיע אותו מלהסתבך שוב בעבירה הנוכחית, אזי מבחינת הליכי המעצר בתיק הנוכחי יש לתקופה כאמור משקל של ממש.

לא אתייחס לסוגיה שבין הצדדים והיא באשר לשאלה אם המאסר על תנאי חב הפעלה או בר הפעלה, ואף לא באשר למשמעויות של המלצת שירות המבחן לגבי צו פיקוח.

הכלל הינו שבעבירות דומות מעצר עד תום ההליכים יתקיים רק בנסיבות שאין כל אפשרות למצוא חלופה ואין כל אפשרות לתת אמון במשיב, כאשר ידוע שיש לבצע איזון בין האמון שמייחסים למשיב לבין האמון שמייחסים למפקחים (בש"פ 2227/08 גריפת נ' מדינת ישראל (14.3.08); בש"פ 2173/12 אלגניני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.12)).

עוד נקבע כי יש לבחון את המסוכנות של כל נאשם באופן קונקרטי ואת החלופה שהוצעה לגביו באופן פרטני (רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.05)).

מהנסיבות, וכפי שפורט מעלה, מצאתי כי בית המשפט קמא ביצע איזון שמספק מענה הולם ועל כן דין הערר להידחות.

בשולי הדברים אוסיף כי יש מקום לעשות כל מאמץ לסיים את ההליך בתיק העיקרי בימים הקרובים.

יש רק לקוות שבמסגרת צו הפיקוח יעבור המשיב, ואולי בפעם הראשונה, הליך משמעותי שיוכל לסייע לו לשנות את דפוסי.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ז, 06/01/2017 במעמד הנוכחים.

תמר נאות פרי, שופטת